

ЮРІЙ НЕВМЕРЖИЦЬКИЙ:

«Віримо в перемогу й працюємо на неї кожен на своєму місці»

5



НА ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ БУДЕ ЗДІЙСНЕНО КОНТРОЛЬ ЗА ЦІНАМИ

3

ЖИТЕЛІ ГРОМАДИ ЗІБРАЛИ ДОПОМОГУ ДЛЯ ХАРКОВА



2

РешетилівщинаUA

#12(202) від 24 березня 2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

ЗБІР КОШТІВ НА АМУНІЦІЮ ДЛЯ ЗСУ ТРИВАЄ

3



ЖИТЕЛІ РЕШЕТИЛІВЩИНИ НАДАЛИ ДОПОМОГУ ДЛЯ ВРЯТОВАНИХ ТВАРИН З ХАРКІВСЬКОГО ЕКОПАРКУ

4



МАКСИМ ГОРОБЕЦЬ:

«Думаємо не про себе, а про солдатів, про Україну і перемогу»

9



РАБАМ НЕ ЗЛАМАТИ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

Ми втратили звичний лік дням, а тому, щоб пригадати день тижня чи дату в календарі, нам доводиться зазирати до того ж календаря. Та кожен з нас добре знає, який сьогодні день спротиву, а війну ми вже почали рахувати не днями, а тижнями.

Ми звикаємо до нової реальності, втягуємося у війну. Нас вже не лякають звуки сирен чи повідомлення

про повітряну тривогу, загрозу ракетного удару в месенджерах — просто знаємо, що робити і як себе убезпечити. Ми звикли до комендантської години і до світломаскування в темну пору доби, журимо сусідів за надто яскраве світло у вікнах квартир чи будинків.

А ще — ми повертаємося до життя. Під обстрілами українці одружуються, народжують дітей

і сіють хліб! І коли в країні-агресорі у чергах росіяни б'ються за цукор, наші люди в магазинах закупаються насінням помідорів, кабачків та зелені, напитують у групах в соцмережах насіннєву картоплю. Ось вам найкраще мірило нашої віри у героїчні й непереможні ЗСУ і в нашу перемогу! Про нашу віру, нашу силу і спротив агресору — читайте на 6-й сторінці видання.

Передплачуйте улюблену газету «Решетилівщина.UA»!

Передплатний індекс — 60841 (24 грн на місяць)

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Час комендантської години скоротили

Із 19 березня по всій території Полтавської області змінено час комендантської години. Відтепер вона триває з 20:00 до 6:00. Раніше комендантський час розпочинався з 19:00.

У комендантську годину обов'язково слід перебувати

вдома. В інший час потрібно мати з собою документи, що посвідчують особу.

Якщо ж вас зупинила тероборона, військові або правоохоронці, поведіться спокійно і надайте документи за потребою. Також у обласній військовій

адміністрації наголосили, що громадяни мають розраховувати час, щоб вчасно дістатися до домівки, оскільки робота служб таксі та громадського транспорту у цей час також заборонені.

Юлія ГРИНЧЕНКО



Жителі громади зібрали допомогу для Харкова

У неділю, 20 березня, волонтери із Полтави відвезли гуманітарний вантаж для постраждалих людей із Харкова. Небайдужі зібрали найнеобхідніші речі та продукти харчування. Зокрема, волонтерські автомобілі завантажили медикаментами, теплим одягом, засобами особистої гігієни, молоком, хлібом, консервацією тощо. Збір проходив у Полтаві на базі одного із навчальних закладів. Не залишилися осторонь і жителі Решетилівщини. Збір у селах нашої громади тривав 18 та 19 березня.

«Безмежно дякуємо жителям сіл Каленики, Покровське, Зарівчацькій Тамарі з села Паненки за небайдужість. Українські люди добрі, чуйні та небайдужі. Всі ми бажаємо миру! Нинішня ситуація в країні згуртувала людей. Всі продукти, одяг, молоко було передано жителям Харкова, їм зараз дуже важко, тож наша з вами допомога дуже важлива! Було стільки допомоги, що коли ми привезли все це на волонтерський пункт, волонтери були приємно здивовані, як стільки всього помістилося у нас в авто! Дякую всім!» — зазначає волонтерка Віта Приходько.

У Харкові волонтери опрацювали гуманітарний вантаж та розповсюдили речі першої необхідності на станції швидкої допомоги, в церкви, в метро та підвали, де укриваються від бомбардувань люди. Також було розфасовано 70 наборів продуктів, які потім волонтери роздали людям у місті — ці продуктові набори отримали переважно пенсіонери.

Окрім цього, наші волонтери не припиняють збирати молоко та передавати дітям, які лишилися у Харкові. Нагадаємо, небайдужі мешканці нашої громади уже передали діткам із постраждалих міст понад 400 літрів молока. Молоко направили на дитячі будинки та новонародженим у пологові.

Віта ШАФОРОСТ

Заклади позашкільно працюють дистанційно

Минулого тижня, згідно рекомендацій Міністерства освіти і науки України, освітні заклади поновили навчальний процес. Навчання розпочалося у школах, училищах, вищих навчальних закладах та закладах позашкільної освіти.

Із 14 березня поновлено освітній процес у закладах

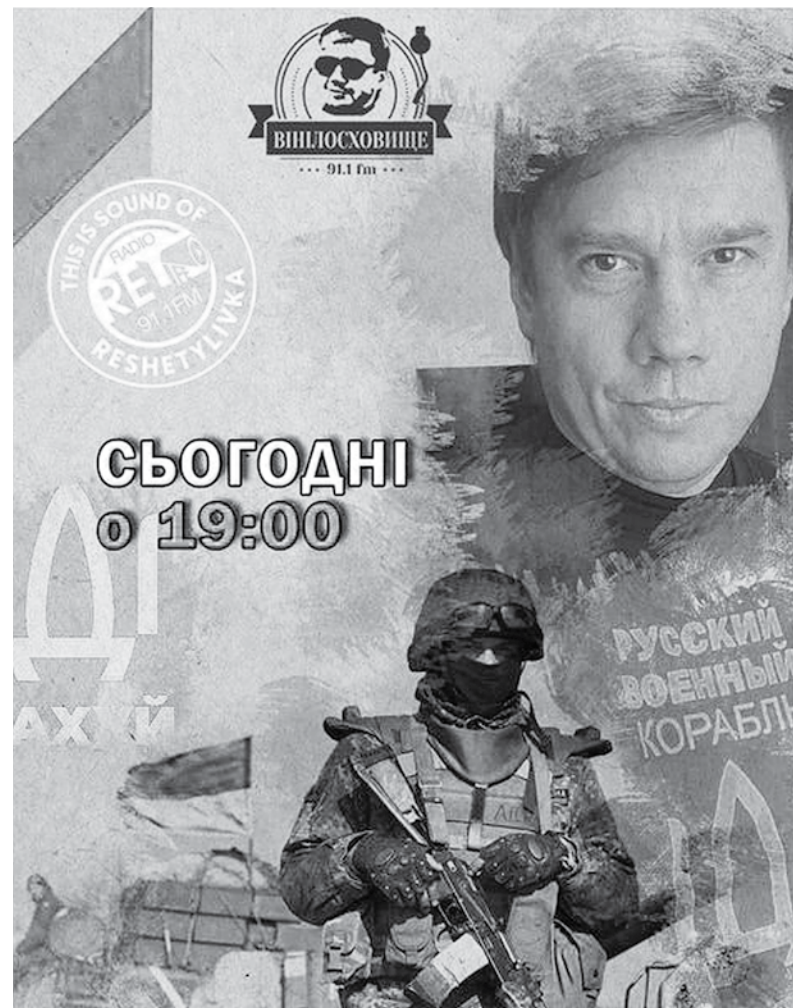
загальної середньої освіти громади. Але уроки проходять дистанційно. До навчання у освітніх закладах громади долучилися уже 60 тимчасово внутрішньо переміщених дітей. Водночас 55 учнів із шкіл громади навчаються дистанційно, перебуваючи в інших регіонах країни або за кордоном.

Відновили заняття і у Решетилівській філії ОЦЕВУМі, сам навчальний процес організовано із застосуванням технологій дистанційного навчання.

«Відновлюємо заняття дистанційно. Але діток будемо відволікати і своїми роботами підбадьоруватимемо Україну», — говорить керівник гуртків «ХОББІ ART» та «Пластиліновий живопис» Анастасія Лебединська.

Нагадаємо, що під час вимушених канікул, талановиті учасники гуртка «ХОББІ Art», «Пластиліновий живопис» Решетилівської філії ОЦЕВУМ та вихованці Решетилівського будинку культури створили серію малюнків на тему «Все буде Україна». Загалом, діти надіслали 16 робіт, де закликали до миру та перемоги.

Віктор БЛОКІНЬ



Під час радіопередачі «Вінілосховище» Олександр Біленький відповідає на актуальні питання та ділиться достовірною інформацією

Два тижні поспіль, починаючи від 10 березня, щовечора голова Полтавської облради Олександр Біленький веде свою радіопередачу «Вінілосховище», де поширює лише правдиву перевірену інформацію, відповідає на актуальні запитання радіослухачів та надихає жителів громади патріотичною музикою.

Під час війни розважальне, музичне та аполітичне радіошоу набуло іншого забарвлення. Головне завдання, яке ставить перед собою ведучий «Вінілосховища», — інформувати громадян про ситуацію на

Полтавщині, у країні та світі, боротися із недостовірною інформацією та фейками.

За сприятливих обставин програма виходить щоденно о 19.00 на хвилі радіостанції ReLife 91.1 FM. Інтернет-трансляція за посиланнями: <https://youtu.be/iBC8Jz0JEyk>, <http://relife.media>. Також пряму трансляцію радіопередачі можна переглянути на офіційних сторінках голови Полтавської облради Олександра Біленького у соціальних мережах Фейсбук та Інстаграм.

Михайло ЧУБ

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, протягом минулого тижня із 14 по 21 березня у Решетилівській громаді зареєстрували 55 повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 5 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень.

Нагадаємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова

частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомили у Решетилівській службі порятунку, протягом тижня у громаді сталося 6 надзвичайних подій. 14 березня у решетилівці по вулиці Підгірній горіла недовбудована будівля в приватному господарстві. 18 березня зайнялася господарча будівля в селищі Покровське. Цього ж дня сталася пожежа на відкритій території поблизу сіл Демидівка, Прокопівка. Також суха рослинність на відкритій території горіла 19 та 20 березня поблизу сіл Лучки та М'якеньківка відповідно.

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Збір коштів на амуніцію для ЗСУ триває

Решетилівці продовжують збір коштів для земляків, які стоять на захисті України.

Координатор масштабного збору, місцевий житель Андрій Горобець повідомив, що станом на 21 березня на спеціальний рахунок небайдужі земляки, зокрема й із закордону, вже перерахували близько 90 тис. грн.

Раніше вдалося зібрати понад пів мільйона гривень, які витратили на перші партії тепловізорів, бронежелезів, тактичних рукавичок і вже передали захисникам.

Наразі волонтер замовив та очікує на доставку павербанків, які теж вкрай необхідні нашим військовим.

Нині також триває робота над визначенням постачальника бронежилетів класом не менше ніж 4+.

Усі, хто бажає долучитися до збору, може перераховувати кошти на номер карти 4441 1144 5667 6665.

Не будьте байдужими, важлива кожна гривня! Наші захисники все ще потребують броні та іншої військової амуніції.

Юлія ГРІНЧЕНКО



На час воєнного стану буде здійснено контроль за цінами

У період воєнного стану в Україні буде здійснено контроль за цінами на ряд товарів, що становлять першу необхідність для людей. Йдеться, зокрема, про борошно, макаронні вироби, хліб, м'ясо, молоко тощо. В цей перелік також входять певні групи лікарських засобів та паливо для машин. Відповідне рішення було прийнято напередодні Урядом. Ціноутворення на перелічені продукти будуть контролювати військові адміністрації разом із Національною поліцією та Держпродспоживслужбою.

З метою забезпечення цінової стабільності на основні продовольчі товари, лікарські засоби та пальне на території Решетилівської міської територіальної громади, а також створення належної системи моніторингу за цінами міським головою підписане розпорядження, яким утворено і затверджено склад робочої групи з контролю за встановленням суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі цін на вищезазначені товари. Дана робоча група здійснюватиме постійний моніторинг цін протягом дії

воєнного стану. Про факти підвищення цін жителі громади можуть інформувати робочу групу за телефоном 066-594-54-94.

Зазначимо, раніше Держпродспоживслужба попередила виробників і реалізаторів харчових продуктів, щоб вони не підвищували ціни на продукти харчування. Водночас Бюро економічної безпеки закликала громадян повідомляти про випадки підвищення цін на житло для переселенців, послуги та товари.

Михайло ЧУБ

Магазинам пригрозили закриттям, якщо вони виганятимуть покупців під час повітряної тривоги

Відповідний заклик опублікували на сторінці Полтавської ОВА та Решетилівської міської ради. У заяві йдеться про те, що заклади масового перебування людей — магазини, торговельні центри, банківські відділення тощо — які виганятимуть на вулицю своїх відвідувачів під час повітряних тривог, будуть закриті!

На жаль, повідомлення про такі порушення були

і в місті Решетилівка. Після заклику міського голови Оксани Дядюнової поводитися з громадянами гуманно, тим більше в такий важкий період, торговельні заклади міста почали виводити персонал та відвідувачів у ближчі укриття.

У повідомленні наголосили, що кожен такий заклад має визначити найбільш безпечне місце, куди під час тривоги йдуть люди. Якщо ж заклад

не дотримуватиметься такого правила, то він буде зачинений на період воєнного стану!

Жителів громади в таких випадках просять повідомляти про порушення у Держпродспоживслужбу за номерами гарячих ліній: 093-362-05-36, (0532) 606-647 (у робочий час).

Юлія ГРІНЧЕНКО

Коротко про головне

Щоранку о 9:00 українці хвилиною мовчання вшановують загиблих воїнів та мирних громадян

Президент Володимир Зеленський підписав указ про проведення загальнонаціональної хвилини мовчання для вшанування пам'яті українців, які полягли у війні проти росії. Згадаймо усіх, кого ми втратили через вторгнення росії, через терор, розв'язаний окупантами. Усіх, хто віддав своє життя... Військових і цивільних! Дорослих і дітей!

Хвилина мовчання оголошується щоранку о 9:00 на всій території України.

Держава надасть підтримку тим, хто прихистив переселенців

Усім, хто надав безкоштовне житло для переселенців, держава надасть грошову компенсацію на оплату комунальних послуг, — заявив голова Уряду Денис Шмигаль.

«Усі ті, хто відгукнувся на біду, надав дах переселенцям, надав безкоштовний прихисток, отримуватимуть 450 грн в місяць за кожного, кому допомогли, на компенсацію комунальних послуг», — повідомив він.

За словами прем'єр-міністра, ці виплати, як і грошові компенсації для самих переселенців, здійснюватимуться у рамках програми допомоги українцям, яку анонсував президент Володимир Зеленський. 21 березня в Уряді також повідомили, що кожен з переселенців отримає від держави по 2000 грн, а діти, які через війну змушені були покинути домівки і переїхати у більш безпечні місця, — по 3 тис.

Заступник начальника Полтавської ОВА Євген Греков пішов з посади

Євген Греков звільнився за згодою сторін. Про це повідомив у телеграм-каналі начальник Полтавської обласної військової адміністрації Дмитро Лунін. «Будемо за визначеною процедурою подавати документи на погодження нового заступника. Про це додатково всіх повідомимо. Інші заступники та керівники структурних підрозділів на місці та працюють», — зазначив Дмитро Лунін.

МОЗ заборонило продаж та застосування білоруських лікарських засобів

Так, в Україні заборонено застосування 39 лікарських засобів, виробники та/або заявники яких мають юридичну адресу та/або адресу місця провадження діяльності в Республіці Білорусь. Список заборонених лікарських засобів, виготовлених у Білорусі, за посиланням <https://cutt.ly/MSvFydV>.

Аналогічні лікарські засоби виробляють українські фармкомпанії. Лікарські засоби, зазначені у переліку, які уже ввезені та випущені в обіг на території України, можна продавати та використовувати до закінчення їх терміну придатності.

На Полтавщині заморозили масштабне будівництво

До об'єктів будівництва і реконструкції повернуться коли в Україні з'явиться така можливість. Також обласна влада отримала доручення не проводити реконструкції та ремонти доріг, де це не критично для життєдіяльності області.

Міста можуть ремонтувати свої комунальні дороги, на це немає заборони. За словами керівництва області, у Полтавської громади на ці роботи є 14 млн грн.

РНБО призупинило діяльність партій, які мають причетність до РФ

РНБО призупиняє діяльність в Україні партій, які мають зв'язки з Російською Федерацією. Про це у зверненні 20 березня повідомив Президент України Володимир Зеленський. Враховуючи повномасштабне вторгнення Росії, РНБО прийняла рішення призупинити будь-яку діяльність на території України низки партій, які мають зв'язки з країною-агресором. Це «Опозиційна платформа — За життя», «Партія Шарія», «Наші», «Опозиційний блок», «Ліва опозиція», «Союз лівих сил», «Держава», «Прогресивна соціалістична партія України», «Соціалістична партія України», партія «Соціалісти», «Блок Володимира Сальдо».

Мін'юст отримав доручення невідкладно «вжити в установленому порядку вичерпних заходів щодо заборони діяльності зазначених політичних партій».

Юлія ГРІНЧЕНКО



Рятувальники закликають не палити траву та сухостій

Війна на нашу землю прийшла саме у той час, коли громадяни починають господарські роботи та ведуть відчайдушну боротьбу зі сміттям та залишками рослинності. Але при цьому нерідко спалюють цей непотріб, чим наражають себе та інших на небезпеку великих пожеж. Служба із ліквідації надзвичайних ситуацій нагадала українцям, що неможливо збільшити кількість рятувальників, які зараз з усіх сил допомагають цивільному населенню, постраждалому від воєнних дій. У той же час, випалюючи траву, недобросовісні громадяни провокують ситуацію, коли частина рятувальників, замість ліквідації наслідків воєнних дій і порятунку, буде вимушена виїжджати на виклики про пожежі чагарників. Тому наші рятувальники наполегливо просять громадян забути про цю варварську практику випалювання

усього зайвого разом із зеленим фондом нашої країни.

На Полтавщині палії сухостою мають відпрацювати громадські роботи і сплатити штраф. Днями полтавські правоохоронці затримали сімох чоловіків за підпал сухостою. За це їм призначили громадські роботи та сплату штрафу у розмірі 6150 грн кожному.

«Перші 7 „паліїв трави“ отримали відповідне „визнання“ — тепер, окрім штрафу, вони долучились до підвищення обороноздатності країни та беруть безпосередню участь у будівництві протитанкового загородження. Як зазначив голова ВА Полтавщини Дмитро Лунін „не спалюйте Україну — ви ж не москалі“. І я з ним абсолютно згоден!» — повідомив голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький.

Також відомо, що на Полтавщині за останні кілька

днів зафіксовано понад три десятки пожеж на відкритих територіях, майже 70 гектарів рослинності знищено. Поодинокі випадки спалювання сухостою помічають і у нашій громаді. Тому Решетилівська міська влада прохає не палити сухостій, тим самим не додавати роботи рятувальникам, які в умовах воєнного часу рятують людські життя, розмінують території та розбирають завали після бомбардувань.

«На території громади були помічені випадки паління сухої трави! Наголошуємо: за це передбачена адміністративна та кримінальна відповідальність. Зараз рятувальні служби знаходяться на цілодобовій варті нашої безпеки. Кожен виїзд для ліквідації підпалу сухої трави — це витрачений час і пальне. В умовах війни маємо раціонально розпоряджатися ресурсами. Всі повинні це розуміти!



Тож не ускладнюйте ситуацію, це загрожує зниженню нашої з вами безпеки. Будьте свідомими, не паліть суху траву та листя!» — зазначає керівник громади Оксана Дядюнова.

Крім того, рятувальники нагадали, що під час спалювання трави люди знищують зелені насадження. Українців закликали не розпалювати вогонь на відкритій

місцевості, а також повідомляти в правоохоронні органи про паліїв. Відомо, що набрав чинності новий Закон України про посилення відповідальності за спалювання сухої трави. За підпал сухостою передбачена кримінальна відповідальність. Найсуворіша санкція — позбавлення волі до 15 років з конфіскацією майна.

Михайло ЧУБ

Жителі Решетилівщини надали допомогу для врятованих тварин з харківського екопарку

Частину пухнастих мешканців відомого харківського «Фельдман Екопарку» прихистили у селі Ковалівка на Полтавщині. Як повідомляють у екопарку, надали тимчасовий прихисток кільком десяткам тварин та птахів, які були вивезені через обстріли окупантів. Нині ж маленький екопарк у Ковалівці не може сам утримувати таку кількість прибулих тварин, тому звернувся за допомогою до всіх небайдужих. Не лишилися осторонь і жителі нашої громади.

У понеділок, 21 березня, волонтери зібрали допомогу для постраждалих тварин у жителів села Колотії. Небайдужі мешканці громади передали у Ковалівку кілька мішків зерна — кукурудзи та пшениці. А також овочі — капусту та буряки. Загалом, вдалося зібрати понад два десятки мішків корму для евакуйованих тварин та птахів.



У екопарку повідомляють, що чекають ще на тварин із «Фельдман Екопарку», а тому потреби в кормах не припиняються. У свою чергу жителі Решетилівщини наголошують, що готові допомагати екопарку із кормами і надалі. Відомо, що вже мешканці сіл Білоконі,

Лобачі, Глибока Балка та міста Решетилівка відгукнулися на прохання волонтерів і готові передати зерно та овочі для тварин. Тож незабаром відбудеться чергова поїздка волонтерів до екопарку у село Ковалівка.

Віктор БІЛОКІНЬ



У Решетилівці працює пункт видачі одягу для переселенців

Від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну та у зв'язку із зростанням чисельності тимчасово переміщених осіб у Решетилівській територіальній громаді працює пункт видачі одягу.

Усіх, хто має відповідну потребу, чекають у міському будинку культури за адресою місто Решетилівка, вулиця Покровська, 9. Пункт видачі працює по буднях з 10:00 до 16:00, у суботу — з 10:00 до 13:00. Неділя — вихідний.

Як повідомляють волонтери, що згуртувалися на цій ділянці роботи, щодня для отримання одягу до пункту звертаються десятки людей.

Наразі одягу вистачає: і сезонного, і дитячого, і чоловічого. Увесь він в гарному стані. Серед постійних потреб — взуття по сезону, шкарпетки та білизна (лише нові).

Також для переселенців небайдужі зібрали постіль, рушники, ковдри, подушки.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У магазинах дозволили продавати слабоалкогольні напої

Із 19 березня у магазинах Полтавської області дозволили продавати пиво та слабоалкогольні напої до 5% міцності.

Слабоалкоголю реалізують усім згідно вікових обмежень, окрім військовослужбовців та представників правоохоронних органів. Таку інформацію розмістили і в торгових точках Решетилівки та населених пунктах громади.

Попри полярні думки з цього приводу серед населення очільник Полтавської ОВА Дмитро Лунін пояснив,

що це необхідно для сприяння економіці країни і Полтавщини зокрема.

«Це дещо стимулює економіку області, бо в регіоні є підприємства, які виготовляють слабоалкогольну продукцію, а практично всі продовольчі магазини її реалізують. Мова йде про десятки робочих місць і сплачені податки», — зазначив Дмитро Лунін.

Продаж міцного алкоголю й надалі залишається під забороною, а торговельні мережі,

магазини або окремі громадяни, які нехтують цим, будуть нести сувору відповідальність.

Як наголосила голова Решетилівської міської ради Оксана Дядюнова, таке рішення не означає, що правоохоронці тепер повинні знаходити час ще й на врегулювання конфліктів через алкогольне сп'яніння. «Війна триває, тому кожен громадянин має тверезо мислити», — зазначила міський голова.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У Решетилівці працює служба психологічної підтримки

У зв'язку з повномасштабною війною багато людей потребують психологічної підтримки, тому що не можуть самостійно впоратися з панікою, страхом та іншими переживаннями. Для цього у Решетилівці працює група психологічної підтримки для тих, хто відчуває, що не може впоратися з наростанням тривоги.

«Учасники можуть отримати розуміння того, що з ними відбувається, отримати

психологічну підтримку, навчитись прийомам самопомогі. Групи будуть сформовані за віком, статтю та за сімейним статусом. Зустрічі будуть проходити 1-2 рази на тиждень, безкоштовно», — повідомляє голова Решетилівської міської ради Оксана Дядюнова.

Запис і додаткова інформація за телефоном: 093-52-09-510 Руслан, 068-08-15-209 Олена.

Віта ШАФРОСТ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Юрій НЕВМЕРЖИЦЬКИЙ: «Віримо в перемогу й працюємо на неї кожен на своєму місці»

За війною ми дещо забули про буденні справи, про те, що за вікном вже весна й добігає кінця березень. Відчуття того, що життя триває, нам повертають... комунальники. Вони так само прибирають вулиці, навіть у містах, де тривають бойові дії, вивозять сміття, забезпечують теплом та водопостачанням. До слова, днями працівники сфери житлово-комунального господарства України відзначали своє професійне свято. Його, як і решту пам'ятних та професійних дат в українському календарі, ми всі разом обов'язково відзначимо після нашої перемоги. Ну, а поки що наше видання поцікавилось у профільного заступника міського голови Юрія Невмержицького, як працюють в умовах війни решетилівські комунальні служби та підприємства і чи внесла війна корективи у їхню роботу.



Юрій Невмержицький: Комунальне господарство Решетилівської територіальної громади працює у штатному режимі. Від початку повномасштабного військового вторгнення російської армії на територію України 24 лютого, окрім іншого, погода теж не давала розслабитися комунальним службам, бо сніжило та хурделило. Тому комунальники, незважаючи на війну, й дороги чистили від заметів та посипали тротуари. Зараз люди, як і раніше, займаються благоустроєм та прибиранням територій. Додатково допомагають із вивантаженням гуманітарних вантажів.

— **Юрію Михайловичу, навесні в місті та селах громади щороку влаштовували місячники чистоти. Як із цим буде в умовах воєнного часу?**

Ю. Н.: Працювали й працюватимемо, будемо наводити лад у наших населених пунктів. Адже життя йде, весна вступає у свої права. На носі Великдень, а за ним — і Поминальний понеділок. І як би обставини не склалися, мешканці громади цього дня будуть вшановувати пам'ять померлих рідних та близьких. Тому зараз працівники комунальних підприємств активно займаються прибиранням цвинтарів у громаді. Як уже й говорив — все у штатному режимі, незважаючи на війну, комунальники свої обов'язки виконують. Всі служби працюють без змін.

— **Чи виникають проблеми із водопостачанням у громаді?**

Ю. Н.: Ні, якщо якісь аварії й трапляються, то стаються вони з так би мовити технічних питань — наприклад, через зношеність труб тощо. А водоканал оперативно ліквідує пориви та аварії, як це робив і до війни.

“**Декілька днів тому у місті трапився порив теплотраси, за добу аварію було ліквідовано, теплотрасу відремонтували. Так що все працює, як годинник.**”

За цим стежимо дуже ретельно. Декілька днів тому у місті трапився порив теплотраси, за добу аварію було ліквідовано, теплотрасу відремонтували, аби містяни не мерзли і були з теплом у домівках. Так що все працює, як годинник.

— **Зараз одна з актуальних проблем у багатьох громадах по всій країні, окрім війни, — це палії трави. У соцмережах хоч і жартують, що спалювати сухостій можна, але лише із технікою окупантів, проте палає трава і в тилу. Для прикладу, на Волині і на рідній Полтавщині також. Що робити з цими недотепами?**

Ю. Н.: На Полтавщині за підпал сухою правоохоронці затримали вже сімох чоловіків. Наш інспектор з благоустрою Олег Коцар, котрий опікувався зокрема й цим питанням та не давав спуску паліям, зараз боронить Україну. Тому працюємо тут за нього, будемо з поліцією вираховувати, шукати і карати порушників. Робитимемо це публічно, оприлюднюватимемо імена тих, хто палить траву в громаді, аби земляки знали «горе-героїв». Тим більше що у військовий час підпали прирівнюються до диверсії. У нас

в громаді вже випадки підпалів зафіксовані. Винуватців ще не спіймали, проте займаємося цим. Палили в районі за Демидівкою в бік Нової Диканьки. Загоряння було чимале. Доводилося викликали ДСНС, аби ліквідувати пожежу. Будемо боротися і жорстко карати за підпали. Йдеться і про штраф, і про громадські роботи.

— **Олександр Біленький писав у себе на сторінці у Фейсбуці, що паліїв відправлятимуть на примусові громадські роботи, аби ті допомагали укріплювати обороноздатність області, тобто копати протитанкові траншеї. Це й кожен сплатить штраф у розмірі понад 6 тисяч гривень.**

Ю. Н.: Так, і термін таких примусових робіт — 15 діб. Ми і в громаді знайдемо для любителів спалити траву роботу, її якраз не бракує.

— **От ми щороку пишемо про це, закликаємо не палити сухостій, подбати про довкілля, власне здоров'я і здоров'я своїх дітей. І щороку знаходяться ті, які не вмикають мізки, а чиркають сірником. Що людей штовхає на такі кроки?**

Ю. Н.: Сказати відверто? Сам не розумію таких вчинків і таких людей. Тим більше що це болюча проблема саме останніх років, раніше ж так масово траву не палили. Напевно, вважають, що краще випалити травичку, ніж прибирати ділянку луків чи заплави. Не знаю, чесно. Випалюють очерет, випалюють сухі трави. Те, що в дворах палять нагребене сміття — то була одна проблема. А тепер почали підпалювати й луки з очеретами та узбіччя доріг. Можливо, діють за «рецептом»: випалити сухостій, щоб швидше піднялася молода

трава. Й натовість вбивають усе живе — і зайчиків та птахів, що ховаються у сухої, і випалюють землю та молоду траву, яка потім може роками не рости.

— **Нещодавно голова обласної військової адміністрації Дмитро Лунін анонсував, що звертатиметься до центральної влади з питанням щодо ремонту доріг. На час війни всі капітальні роботи на автошляхах призупинили, до перемоги. Тепер обласна влада хоче, аби громади, в яких є кошти, отримали дозвіл ремонтувати свої дороги.**

Ю. Н.: Якби дозволили, то це було б чудово. Бо у нас чимало доріг в поганому стані, які потрібно терміново ремонтувати. Зрозуміло, що це не капітальне будівництво, але поточний ремонт ми могли б робити. Тим більше, що в населених пунктах додалося за ці тижні і людей, і автомобілів завдяки біженцям, які знайшли прихисток у нашій громаді. Ми всі їздимо цими дорогами і їх не завадило б відремонтувати.

— **Якщо брати по напрямках, що в першу чергу потрібно ремонтувати в громаді?**

Ю. Н.: У нас на цей рік було складено й затверджено план ремонту доріг. У ньому — детальний перелік вулиць у Решетилівці та сільських доріг у громаді. Під ремонтні роботи у міському бюджеті було й кошти закладено. Насправді виділити якісь окремі дороги зараз складно, бо чимало їх у поганому стані після зими. Торік на частині автошляхів ми проводили не ямковий ремонт, а клали великими картами — ремонт тримається й нині. Ну, а з ямками, як не латай, та поруч із залатаною обов'язково з'являється нова.

“**Бізнес зараз починає оживати, і посівна вже розпочалася. Ми також пропонуємо роботу тим, хто бажає.**”

— **На ямковий ремонт громаді не доведеться шукати підрядників, адже серед комунальників є фахівці, які спеціалізуються на ремонті доріг.**

Ю. Н.: Так, єдине, що не встигли придбати все необхідне обладнання — тендер не відбувся. Та наявного цілком вистачить, аби робити ямковий ремонт. Все ще залежить і від роботи асфальтових заводів. Станом на другу декаду березня вони ще свої потужності не запускали. Але ремонтні роботи, однозначно.

— **До війни озвучувалися плани, аби на теренах громади лишилося єдине велике комунальне підприємство, котре обслуговуватиме і місто, і старостати. Як нині з цим?**

Ю. Н.: Зараз працюють обидва підприємства. Війна застала нашу групу благоустрою на стадії реорганізації, тобто переведення працівників на роботу до КП «Ефект». Це мало статися 1 березня, але планам завадила війни. Проте нове комунальне підприємство ми таки доформуємо — зробимо це рішенням виконкому. «Покровський комунгосп» теж працює, обслуговуючи територію громади по іншій бік траси Київ—Харків. Я й сьогодні з ними спілкувалися, обговорювали, що підприємству далі робити. Тим більше що нашим комунальникам додалося роботи не лише з благоустрою. Вони зараз активно допомагають вимушено переміщеним особам — наприклад, пиляють дрова для твердopаливних котлів, аби допомогти з обігрівом домівок. Тобто обидва підприємства працюють, надають послуги кожен на тій території, що входить конкретно у його зону відповідальності.

— **Коли біженці реєструються в громаді, де вони зупиняються на тривалий термін, то вказують свої професії. Чи вивчали список спеціальностей прибулих до Решетилівки і чи є серед них комунальники, будівельники, які стали б у нагоді громаді, яких можна було з залучити до роботи?**

Ю. Н.: Списки вивчаємо постійно. Якщо є такі люди, то будемо раді допомогти. Бізнес зараз починає оживати, і посівна вже розпочалася. Ми також пропонуємо роботу тим, хто бажає. Не всім, звісно, адже потрібно враховувати, що в основній масі до нас їдуть жінки з дітьми.

— **Які ще плани порушила війна у тій сфері, якою ви опікуєтесь?**

Ю. Н.: На жаль, на час війни довелося зупинити будівництво, реалізацію всіх інфраструктурних проектів. І така ситуація не лише в нашій громаді. Та комунальники рук не складають, бо життя продовжується. Наводять лад, ніхто не заховався — всі працюють на своїх ділянках. Всі працівники на місці. Нині двоє наших колег захищають Україну — Олег Коцар, про якого вже згадував, та керівник «Покровського комунгоспу» Микола Приходько.

Так, призупинили реалізацію інфраструктурних проектів, натомість, як і вся громада, допомагаємо волонтерам з гуманітарною допомогою. А ще беремо шефство над біженцями, допомагаємо їм облаштуватися в нашій громаді, аби вони почувалися в нас комфортно. Це пріоритетне завдання, яке ставить перед нами міський голова Оксана Дядюнова. Старости дуже допомагають, розселяють тих, хто втікає від війни у своїх селах. Ми всі разом єдиною командою працюємо 24/7, без вихідних, аби забезпечити життєдіяльність Решетилівської територіальної громади. Віримо в перемогу й працюємо на неї кожен на своєму місці.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

«Я єсть народ, якого правди сила ніким звойована ще не була»!

Ці слова класика української літератури Павла Тичини, написані в далекому 1943 році, у сучасних реаліях, коли безумна рашистська орда намагається винищити український народ, звучать як ніколи потужно і сильно. Взагалі у цей місяць спротиву пророче, гостро й справді по-українському і про Україну — промови усіх іноземних лідерів, сказані понад 80 років тому під час іншого спротиву, коли цивілізований світ боров іншу нечисть — гітлерівський фашизм. Саме тому під час свого першого виступу по скайп-зв'язку у британському парламенті Президент України Володимир Зеленський згадав відому у всьому світі промову прем'єр-міністра Великобританії Вінстона Черчилля, виголошену 4 червня 1940 року перед палатою громад. «Ми підемо до кінця, ми будемо боротися на морях і океанах, ми будемо битися зі зростаючою впевненістю

і зростаючою силою в повітрі, ми будемо захищати наш острів, якою б не була ціна, ми будемо битися на узбережжях, ми будемо битися в портах, на суші, ми будемо битися в полях і на вулицях, ми будемо битися на пагорбах; ми ніколи не здамося», — це про Британію у Другій світовій і про Україну у 2022-му.

У суботу, 19 березня, Президент Володимир Зеленський виступав перед Кнесетом — ізраїльським парламентом. Одночасного його промова транслировалася на великому екрані на центральній площі Тель-Авіву, де на підтримку України зібрався багатотисячний мітинг. Подія не пересічна й знакова, зважаючи на відносний нейтралітет Ізраїлю і спробу зберегти стосунки із Росією. Під час цієї промови наш президент згадав слова видатної киянки, прем'єрки Ізраїлю Голди Меїр. «Ми хочемо жити. Наші сусіди хочуть бачити



нас мертвими. Це залишає не дуже багато простору для компромісу», — сказане видатною жінкою про спроби знищити Ізраїль і відповідь тим «голубам миру», які намагаються примусити сучасну Україну прийняти ультиматум Росії і капітулювати. Володимир Зеленський під час виступу в Ізраїлі, а згодом і в інтерв'ю для іноземних ЗМІ наголосив: капітуляції не буде. Звертаючись до

ізраїльтян, він зауважив, що євреї й українці зараз на одних шпальтах історії, бо як свого часу гітлерівська банда намагалася остаточно вирішити «єврейське питання», так зараз наші сусіди поставили «українське», знищуючи міста й села суверенної держави. «Можна довго запитувати, чому ми не можемо отримати від вас зброю. Або чому Ізраїль не запровадив потужні санкції проти Росії,

чому не тисне на російський бізнес. Але відповідь все одно обирати вам, шановні брати й сестри. І вам із цією відповіддю потім жити, народі Ізраїлю. Українці зробили свій вибір. 80 років тому. Рятували євреїв. І тому серед нас є Праведники народів світу. Народі Ізраїлю! Тепер і у вас є такий вибір», — останні фрази цього виступу потонули у шквалі аплодисментів глядачів на площі у Тель-Авіві.

Дипломатичний фронт і підтримка всього світу

Цього місяця Володимир Зеленському аплодували в різних кутках земної кулі — у сенаті США, парламенті Великої Британії та Швейцарії, польському Сеймі, німецькому Бундестазі. А деякі європейські політики цілком резонно вимагають, аби народ України та її президента додали до списку номінантів на щорічну премію Миру. Так працює дипломатичний фронт. Справді показовим став приїзд до Києва минулого тижня очільників урядів відразу трьох європейських країн — Польщі, Чехії та Словенії. Вони не побоялися обстрілів, аби показати всьому світу свою підтримку України, солідарність із нашим народом та обговорити допомогу, яку можуть надати нам. 24 березня, коли цей номер газети вже вийде у світ, відбудуться зустрічі Великої сімки, лідерів держав НАТО і Євросоюзу, після

якої президент США Джо Байден відвідає Польщу. Експерти та дипломати говорять про приємні сюрпризи для України. Не будемо забігати наперед, дочекаємося офіційних результатів зустрічей. Та президент Зеленський запевнив: позиція України на всіх зустрічах прозвучить міцно.

Про підтримку населення європейських країн, США та Канади годі й говорити — вона безпрецедентна. Американці жартують, що нарешті в них є президент із шаленим рівнем довіри у суспільстві — і це Зеленський. Пересічні американці та мешканці Європейського Союзу виходять на акції підтримки в різних містах своїх держав, бо невдоволені рівнем підтримки своїми урядами України. Відсоток тих, хто вимагає закрити небо над нашою державою та надати протиповітряні

комплекси для захисту від російських окупантів стрімко зростає. Народи тиснуть на уряди — і примушують того ж французького президента Макрона різко змінювати риторичку. Бо якщо не допомагаш Україні — то й вибори не виграєш, а вони ж уже на носі.

Ми не розповідатимемо про гуманітарні вантажі, виділені кошти, які надходять до України щодня з усіх країн світу, навіть з далеких Японії та Австралії. Про все це щодня повідомляють в ефірі єдиного національного телемарафону новин на провідних каналах українського телебачення. Наведемо лише декілька вражаючих фактів підтримки світової спільноти. Відомий англійський футболіст Девід Бекхем разом з дружиною Вікторією допомагають Україні не лише фінансово. Легендарний нападник англійської збірної надав свій акаунт в Інстаграм, на який підписано 71,4 мільйона користувачів по всьому світові, українській лікарці з Харкова Ірині Кондратовій. Усе — щоб вона донесла світові правду про війну в Україні, про умови, в яких працюють лікарі і в яких народжуються українські діти. Не менш легендарні німецькі екстремці, а нині тренери Лотар Матеус та Юрген Клінсман разом із футболістами німецької Бундеслиги записали відео на підтримку України, закликали земляків жертвувати кошти, аби допомогти українцям, як це роблять вони.



Китай не допоможе, білоруси упираються примусу до війни

Схоже на те, що Китай таки вирішив триматися подалі від токсичної росії та її недолідера. Таке рішення керівництво Піднебесної прийняло після телефонної розмови із Джо Байденом та неформальної зустрічі посла Китаю у США з держсекретарем Ентоні Блінкеном. Натомість Китай готовий виступити посередником у перемовинах між президентами воюючих країн. Цю ж роль готові взяти на себе Ізраїль та Туреччина, Швейцарія готова надати майданчик для перемовин у власній державі. Головне — посадити за стіл перемовин путіна.

Поки тривають перемовини української та російської сторони, президент росії вперто тисне на Лукашенка, аби той ввів білоруські війська в Україну. Бо оголосити загальну мобілізацію під час нещодавнього шабашу в московських Лужниках путін побоявся. «Геніальний» план із сірійськими

найманцями теж провалився. Тож картоплефюеру росіяни навіть відтермінували погашення позики, аби лише той долучився до військових дій. Але є одне «але» — згідно з результатами соціологічного опитування 91% білорусів проти війни з Україною (на відміну від 71% росіян, які пишаються бійнею, що її влаштував кремлівський карлик). Там зараз триває рейкова партизанська війна — білоруси руйнують залізничне сполучення з Україною, аби унеможливити передислокацію військ і техніки до кордону з нашою державою. За даними замміністра оборони України Ганни Маляр, білоруські військові ведуть перемовини з українцями, аби здатися в полон у разі, якщо путін таки дотисне Лукашенка. Це й правильно, бо як жартують наші оборонці, не варто сунути носа на Волинь: там живуть бурштинокопачі, а їх навіть СБУ боїться.



ВІЙНА

«Побачити Чорнобаївку – і померти»

Можна вічно дивитися на три речі — як горить вогонь, тече вода і як наші доблесні «котики» громлять рашистів. За 26 днів війни ЗСУ знищили три ударні та одну повітряну армії росії із 10 існуючих. Про це повідомив радник керівника Офісу президента України Олексій Арестович на брифінгу. Загалом ЗСУ знищили 11 батальйонів танків, 34 батальйони бойових броньованих машин, 5 дивізіонів реактивної системи залпового вогню, 17 дивізіонів ствольної артилерії, майже п'ять авіапунктів літаків і п'ять авіапунктів вертольотів ворога. «Противник майже втратив змогу наступати будь-де на території України і веде тільки тактичні дії накопичення резервів, які зазнають нищівних ударів ракетних військ, артилерії та авіації», — так прокоментував Арестович становище російської армії. Що там говорити, якщо наші оборонці методично випилюють не лише рядовий склад, а й керівництво російської армії. Таких втрат командного складу рашисти не зазнавали під час усіх воєн разом узятих, які вони вели від Афганістану до Сирії. Усього — 6 генерал-майорів за 22 дня війни, ну хіба це не світовий рекорд?

Тому й не дивно, що російські військові втікають, кидають техніку й дають пішки драла в бік російського кордону. Бо єдине, що вони можуть — воювати проти мирного населення. Українські оборонці декласували кадірівців, про яких в росії ходили

легенди, як про доблесних і непереможних воїнів. Тепер в усьому світі їх знають як «воїнів-тіктокерів», які ще 13 березня втекли з України, коли відчули, що тут пахне смаженими їхніми ж побратимами. Днями Рамзан Кадіров записав черговий відосик поруч із новеньким українським броньованим авто зі знаками ЗСУ на борту, мовляв, це трофей із України і доказ того, що він там нібито був. Проте «доблесного і гламурного тіктокера» безжально «обламав» автор і ведучий проекту «Дві кінські сили» Рауль Чілачава, якого дивляться й на росії. Броньовик справді з України, зі складу під Гостомелем, який кадірівці грабували, поки наші бійці кришили російський десант на самому летовищі. Мародерили, крали техніку, зрадивши своїх же військових — ось вони які, тікток-воїни.

Цього тижня наші захисники вже всьоме у Чорнобаївці під Херсоном розгнали скупчення російських військ, котрі пруть туди, мов чумні чи як слони на цвинтар, аби вмерти. Аеропорт у цьому селі став головною темою для мемів та братським цвинтарем для небратського народу і російської техніки від гвинтокрилів до танків та вантажівок забезпечення. І не факт, що рашисти знову не полізуть в Чорнобаївку, аби бути розгромленими ЗСУ. Українці вже охрестили це село українським бермудським трикутником і магнітною аномалією.

Миші плакали, кололися, але продовжували жерти кактус.



Про геноцид, місто болю й місто Героїв Маріуполь

Коли у притомних росіян на кшталт відомого журналіста Олександра Невзорова чи письменника Бориса Акуніна, котрі ніколи не приховували свою антипутінську і проукраїнську позицію, не боялися вголос говорити про це, а тому, як той же Борис Акунін, змушені були залишити країну багато років тому, у ці дні запитують, чи вибачать українці росіянам цю війну, ті відповідають категорично — «ні». На це росії знадобиться набагато більше часу, ніж тій же Німеччині після Другої світової війни. Відробляти карму агресора доведеться не одне покоління, якщо взагалі це колись вдасться. Бо не пробачимо! Ми пам'ятатимемо про кожне загублене дитяче життя, про зламані долі, заморожене мирне населення! Про Київ, Харків, Херсон, Охтирку і Маріуполь! Особливо про Маріуполь, бо те, що рашисти роблять із нескореним містом на узбережжі Азовського моря,

просто не вкладається в голову здорової людини.

Бомбардування азовського форпосту України не припиняються ні на мить. Бомби падають на Маріуполь кожні 10 хвилин. У місті, напевно, не лишилося жодного не пошкодженого житлового будинку. Окупанти гатять по заводу «Азовсталь», та найбільших ударів зазнають саме мирні об'єкти. При цьому використовують надпотужні бомби. Після дитячої лікарні та полового будинку в Маріуполі розбомбили місцевий драматичний театр. Нелюдів не зупинили написи «Діти» на площі по обидва боки будівлі, адже у бомбосховищі під театром від обстрілів ховалися понад півтори тисячі містян. На щастя, перекриття витримало, людей евакуюють. Вони самі на власний страх і ризик намагаються вирватися з заблокованого міста, їдуть автівками, їдуть пішки. Та не вбік росії, як це пропонують окупанти, а в сторону Запоріжжя.

Натомість ЗСУ, полк «Азов», морпіхи, ТрО та поліція тримають оборону й не збираються здавати Маріуполь ворогам — палять танки, топлять ракетні катери у Азовському морі. Як коментує заступник командира полку Азов Калина: «Хлопці мужньо боронять Україну! Знищують спецпризначенців, знищують тих зрадників, яких мобілізували і кидають як гарматне м'ясо. Плювати вони хотіли на своїх полонених. Плювати вони хотіли на своїх вбитих. Плювати вони хотіли на цивільне населення України. Вони — варвари 21-го століття! Без совісті та честі! Ми віримо в перемогу України! Віримо, що небо в Маріуполі буде закрито. Азовське море знову буде наше!»

Нові фашисти продовжують справу Гітлера в Україні. Останній тому доказ — загибель 96-річного колишнього в'язня фашистських таборів. Харків'янин Борис Романченко пережив Бухенвальд, Пенемюнде, Дора-Міттельбау та Берген-Бельзен, але його вбила російська ракета у власній квартирі під час «операції з денацифікації»...

Країна-бензоколонка, або «Back in USSR»

Свого часу нині покійний американський сенатор і великий друг України Джон Маккейн назвав росію країною-бензоколонкою. Проте навіть цей статус рашисти втрачають. Бо США вже оголосила росії енергетичне ембарго, відмовившись від російської нафти та газу. ЄС теж обговорює таку можливість, шукаючи альтернативні джерела постачання. Та й санкції таки добряче кладуть російську економіку. Для прикладу, зупинка діяльності та інвестицій в росію однієї з найбільших нафтосервісних компаній Baker Hughes (Великобританія) означає для рашистів зупинку розвідки родовищ та фактично видобування нафти з нових родовищ на Ямалі та в Східному Сибіру. Як то кажуть, черпайте відром.

Дію санкції відчули й пересічні мешканці мокшанських боліт. Хоч пропагандисти раши й волали на все горло, що санкції не діють і вони не страшні, порожні полиці у продуктових супермаркетах і черги з бійками



за цукром — це російські реалії, а не українські. Колишні зірки Інстаграму плачуть на відео, що не можуть придбати в Москві елементарні засоби гігієни. Борщовий набір у супермаркетах подорожчав удвічі. І це лише початок, бо санкції таки пекельні і схоже, що це далеко не останній пакет з «ніштяками» для економіки раши. Он і на обкладинці журналу Time з'явилася промовиста картина з не менш промовистим заголовком «Росія рухнула. Назавжди».

Вся країна допомагає своїм

Україна героїчно обороняється. Всі як один працюють на перемогу. Тилова Полтавщина відправила вже понад 1200 тонн їжі, ліків, одягу, засобів гігієни до Сумщини й Харківщини. Область, і Решетилівська громада зокрема, продовжує приймати земляків, що рятуються від жахів війни, що принесла росія. Загони тероборони та військові Полтавщини зміцнюють власні позиції і проводять навчання, відточуючи військову майстерність. Обласна військова адміністрація Полтавської області щодня інформує мешканців про можливі навчання, аби вибухи та постріли не викликали паніки.

В умовах війни дуже важливо дотримуватися не лише світломаскування вночі, але й інформаційної гігієни цілодобово. Тому не зважаємо на фейки, читаємо і слухаємо лише перевірені джерела. Зокрема, оперативну інформацію про ситуацію в громаді та на Полтавщині оприлюднює міський голова Оксана Дядюнова. Останню інформацію із життя громади та області й усієї України щовечора о 19.00 на хвилі 99,1 радіо ReLIFE у програмі «Вінілосховище» продовжує повідомляти голова обласної ради Олександр Біленький. Прямі ефіри також можна

Дякуючи Сумщині та Харківщині на сьогодні супостата у Полтавській області немає. Кожна громада Полтавщини, і Решетилівська також, допомагає тим областям, де зараз ведуться бойові дії.

дивитися на фейсбук-сторінці Олександра Юрійовича та на Youtube-каналі «Вінілосховище». Цього понеділка Олександр Біленький передавав вітання та подяку від міського голови Охтирки Павла Кузьменка за те, що Полтавщина поруч і підставляє плече допомоги. «Дякуючи Сумщині та Харківщині на сьогодні супостата у Полтавській області немає, — зауважив під час ефіру Олександр Біленький. — Кожна громада Полтавщини, і Решетилівська також, допомагає тим областям, де зараз ведуться бойові дії. Це дуже по-українськи — бути поруч із тими, хто не має ні води, ні продуктів харчування. Тут кожна наша громада збирає те, що може, і передає нашим друзям, нашим сусідам, аби вони знали і відчували, що Україна єдина і вся країна допомагає своїм і підтримує у важку хвилину».

Тож тримаємо стрій, насипаємо ворогу і віримо в перемогу. Кожного нового дня ми стаємо до неї ближчими!

Настя ТОПОЛЯ

РЕТРОСПЕКТИВА

Видатний письменник Олексій Дмитренко, який передбачив неминучу війну проти росії

Багата на таланти наша решетилівська земля — і не лише майстрами килимарства й вишивки. Щедрою і плодивою є й літературна решетилівська нива. Багато уродженців нашого району стали письменниками та поетами. Серед них особливо вирізняється самобутнім талантом, вагомими творчими здобутками і своєрідним стилем написання Олексій Максимович Дмитренко.

Він народився на теплому Олексія 30 березня 1940 року, в простій селянській родині, у мальовничому куточку Решетилівки. Це ім'я означає — захисник, саме таким і був наш земляк протягом усього свого життя. Олексій став сьомим із дев'яти дітей у неписьменній матері Явдохі Іванівні та батька Максима Лаврентійовича — сільського сторожа, чоботаря, інваліда війни. З автобіографії Олексія: «на шістдесяті роки минулого сторіччя залишилося лише троє... Іванка, Миколку й Василька зовсім маленькими повернув у глини під чорноземами спустошливий голодомор тридцять третього; другого Миколку, також зовсім малям, засмоктала нищівна косовиця сорок сьомого. Опухла від недоїдань, мама рятувалася вживанням переварених кісточок абрикоси й отруїлася. Мої тітки, а її рідні сестри — Уляна й Олена — відволодали Євдокію, а Миколку — немовля, що смоктав материнське молоко з ненених грудей, не змогли врятувати, дитя замучилося в нестерпних судамах шлунка... Галинка ж, найстарша в родині, померла в тридцять три літа, осиротивши прикуту до ліжка доньку...».

У 1958 році Олексій Дмитренко закінчив середню школу №1 — із срібною медаллю, єдиною в таблиці стала четвірка з української мови. В школі хлопець любив усі предмети, а особливо математику. Велику любов до літератури прищепила йому вчителька Софія Олексіївна Боруш. Добре грав у шахи — вигравав турніри та ставав призером, за що отримав 1 розряд. Після закінчення школи випалював цеглу на місцевому заводі, працював бруківником на будівництві доріг, штампувальником на Прилуцькій взуттєвій фабриці, певний проміжок часу у нашій районній газеті.

Під час відпустки Олексій Дмитренко написав свого першого вірша українською мовою й надіслав його до редакції обласної газети «Зоря Полтавщини». Вірш «Здрастуй, Полтаво!...» був надрукований через декілька днів і потрапив на стіл першого секретаря обкому партії. За його розпорядженням



на двох рекламних щитах при в'їзді до міста на автотрасі «Київ — Харків» та Київському залізничному вокзалі надрукували уривки цього вірша, що і вирішило подальшу літературну долю нашого земляка.

Початок його самобутньої літературної діяльності припадає на студентські роки, коли він навчався на факультеті журналістики Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка, закінчив його з відзнакою (1966 рік). Вже студентом п'ятого курсу, після творчої практики отримав посаду завідувача публіцистики і нарисів в газеті «Літературна Україна». Олексій Дмитренко — автор віршів, нарисів, оповідань, повістей романів. Він створив особливий український літературний жанр — художню документалістику, в основі якої лежать достовірні життєві факти, що підтверджуються документами.

Тематика його творів різноманітна — це екологічні і національно-культурні проблеми сучасності, воєнна тематика і багато інших.

Як кореспондент газети «Літературна Україна», ще в 1960-х роках Олексій Дмитренко вирушив сам до витоків Дніпра, в болотисту місцевість Смоленського краю. Відверто заявив, що наша ріка гине. Про це його повість «Хвіст ящірки, або дума про чисте плесо». Цей твір є взірцем синівської любові, причетності до всього й відповідальності за все. Тут перед нами Дніпро постає як жива істота, чутлива до людської неласки і недбалості. Ріка потерпає від нашого споживацтва. Письменник дійшов до очевидної і неспростовної думки, що найнадійнішим охоронцем води і річки є ліс. У лісах через надмірні поруби у горах порушилися зв'язки, що протягом віків пов'язували в єдину нерозривну систему гірські потічки. Каміння,

Олексія Максимовича можна сміливо назвати Пророком України. Зокрема він передбачив ймовірність війни з рф, що наразі і відбувається. Це гостро відчувається у поезіях «Пересторога» та «Дрімає мій народ»

дерева тощо. А нині ненависна Путінська шайка заявила, що хоче вирубувати ліси України та продавати їх за кордон.

Кожен твір Олексія Дмитренка якийсь особистий. У 1970 році вийшла його перша книжка «Бо ти на землі — людина». За першою збіркою були книжка «Весло» (1973), «Листок подорожника» (1975). За ці три твори він став лауреатом Республіканської премії імені Миколи Островського. Надалі були: «Без цього — не жити» (1976), у тому ж 1976 році вийшла із друку художньо-документальна повість «Пам'ять долини смерті», яка потім перевидавалася. Й нарешті до 50-річчя Перемоги над нацизмом з'явився роман-пошук «Долина смерті». Це непоступлива, пекельна правда про ціну здобутої Перемоги. Далі були «Огонь твой будет всегда» (у співавторстві, 1978), «Чистые плесы» (1978), «Увійходимо в полум'я» (1979).

На початку 1980-х Олексій Дмитренко у співавторстві з Миколою Шудреню розпочинає дослідження глибин Шевченкового родоvodu. Повість-пошук «Верховіть черешчатого дуба», що вийшла з друку 1983 року і перевидана в 1998 році, була своєрідним відкриттям. Маючи в руках неспростовні докази, дослідники вперше по-науковому сміливо відтворили правдивий життєпис нашого Кобзаря. Повість автори ілюстрували унікальними фотографіями, які свого часу відзняв внучатий племінник поета Григорій Шевченко.

В 1985 році Дмитренко побував за перевалами Гіндукуша, де на власні очі побачив війну в Афганістані. В документальній повісті «Ауст» (рос. мовою, так вимагала цензура), за яку став лауреатом Державної премії ім. Т. Г. Шевченка за 1987 рік, український письменник розповідає про долю Олександра Стовби — воїна і поета, посмертно нагородженого званням Героя. Художній сюжет повісті доволі простий і сповнений трагічного драматизму: лейтенант Стовба і четверо його солдат — Михайло Литвинов, Володимир Валишев, Олексій Ільїн та В'ячеслав Богомолів — ціною своїх життів врятували бойових товаришів...

Також під авторством Олексія Дмитренка вийшли «Політ без приземлення» (1986), «Хвіст ящірки», «Земля небесна, або дух у самому собі», «Хижа кров» та інші. Він є автором двох сценаріїв документальних фільмів — «Василь Симоненко» (1970) та «Ауст» (1985).

Тривалий час очолював редакцію «Романи і повісті» видавництва художньої літератури «Дніпро», займав посаду головного редактора військового видавництва «Вісті», працював в англомовному журналі «Юкрейн», газеті «Демократична Україна». За часів Незалежності з-під його пера виходять «Земля небесна» (2002), двотомник «Де береться Дніпро...» (2004), повісті «Згадуй зрідка Черкаську осінь», або «Дай мені у думку

динаміту...» (2005) та багато інших творів.

Рішенням сесії Решетилівської районної ради 5-го скликання від 23 жовтня 2008 року видатному земляку присвоїли звання «Почесний громадянин Решетилівського району». Олексія Максимовича можна сміливо назвати Пророком України. Зокрема він передбачив ймовірність війни з рф, що наразі і відбувається. Це гостро відчувається поезіях «Пересторога» та «Дрімає мій народ», де є такі рядки:

*Не стримає той гнів
Новий жорстокий Сталін,
Коли невинну кров
притягне геноцид.*

8 листопада 2009 року, після тяжкої довготривалої хвороби, Олексій Дмитренко відійшов у засвіти. Згідно його заповіту, він бажав щоб його поховали на Байковому цвинтарі у Києві. Було підготовлене відповідне подання від Володимира Яворівського (на той час Голови комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності) на ім'я голови київської державної адміністрації Л. М. Черновецького. Але у проханні блазень-Черновецький відмовив, тож рідний брат Василь змушений був поховати Олексія на Північному кладовищі села Літки Броварського району.

У 2011 році депутати Решетилівської райради ухвалили рішення заснувати літературно-мистецьку премію ім. Олексія Дмитренка. З ініціативою виступили місцеві краєзнавці Валерій та Ігор Козюри. Вона присуджувалася щорічно до дня народження Олексія Дмитренка — 30 березня і урочисто вручалася на традиційному святі народного мистецтва «Решетилівська весна». Першим лауреатом премії став Олексій Довгий-Степовий за трилогію «Далеке відлуння».

У 2016 році на фасаді школи села Городець Володимирецького району на Рівненщині було відкрито меморіальну дошку Олексію Дмитренку.

А 27 червня 2021 року на фасаді ЦКД «Оберіг» також з'явилася меморіальна дошка нашому земляку. Перед тим наша міська бібліотека стала носити його ім'я. В минулому році журналіст-літератор, краєзнавець Григорій Кошкалда передав у КЗ «Краєзнавчий музей Решетилівської міської ради Полтавської області» пакет з матеріалами про нашого славного земляка. Також у експозиції музею та фондах є чимало книг, фотоматеріалів та копій різних документів про Олексія Дмитренка.

Юрій КІСІЛЬ

ЗНАЙ НАШИХ

Максим ГОРОБЕЦЬ: «Думаємо не про себе, а про солдатів, про Україну і перемогу, яка обов'язково буде за нами»

Народна мудрість і майже народна пісня стверджують, що двічі в одну річку важко увійти. Максиму Горобцю з Пасічників, як і багатьом його землякам, це вдалося з легкістю — двічі стати волонтером. Обидва рази — через війну. Та якщо першого разу це сталося через війну на Донбасі, то зараз бомби з ракетами прилітають у міста та села сусідніх Харківщини та Сумщини. І в самі Пасічники війна дісталася разом із родинами, що втікали від пекла, вибухів і рашистських «визволителів», аби знайти спокій і прихисток у дружньої та турботливої громади.

Навчив німців готувати борщ і вареники

Як і чимало ровесників, Максим Горобець після закінчення школи мріяв побачити світ, побувати в Європі. Тому коли перед хлопчиною з простої селянської родини, де тато працював трактористом, а мама дояркою, постав вибір майбутнього університету, між педагогічним та аграрним вишем Максим обрав останній. Бо дізнався, що під час навчання в Полтавській державній аграрній тоді ще академії студенти мають нагоду пройти стажування за кордоном. Тож альтернативи не було — «аграрка» і спеціальність агронома. У 2015 році під час такого стажування попрацював на молочній фермі у Німеччині, а за два роки вже у якості агронома поїхав до Швейцарії — працював у теплиці. Про враження від тих закордонних мандрів-заробітків говорить так: «Добре там, де нас немає, але вдома завжди краще. Ніхто з широкими обіймами нас там не зустрічає й гроші на голову не падають. Кожен цент потрібно заробити тяжкою працею. І зовсім інший статус в українців за кордоном. Так само й інше ставлення до людей, інший менталітет. Те ж стосується і кухні. Немає такого, що зранку обов'язково мають бути гарячі страви. Сніданок — десь близько 10 ранку. Зазвичай це кава без цукру з молоком і якісь канапки».

Звісно ж, і борщу немає. До слова, Максим сам добре готує, у рідних Пасічниках і навколишніх селах його команду добре знають — останні 5 років безкоштовно готують смачні страви на День села та інші свята. Коли стажувався у Німеччині, щосуботи увечері разом із господинею ферми та її доньками готував українські страви. Хлопець навчив їх

готувати той же борщ, голубці, налисники, фарширований перець. «Навіть вареники ліпили і записали рецепт. І до сьогодні присилають фото, як готують українські страви, — розповідає Максим. — На жаль, через війну зараз немає часу, щоб довго спілкуватися з німецькими друзями, бо увесь час займаємося волонтерством».

Війна застала посеред пшеничного поля

Перший волонтерський досвід Максим Горобець пройшов ще у 2014 році. Тоді волонтерський штаб разом із Іриною Тернівською, чоловік якої пішов у АТО, організували у сільському будинку культури. Збирали допомогу для земляка-захисника та решти хлопців на передовій і відправляли на Донбас. Вдруге волонтерську команду довелося збирати вже 24 лютого 2022 року.

Наразі Максим волонтерить і навчається фактично без відриву від війни — отакі вони, українські реалії у XXI столітті. Здобуває вищу освіту — ступінь доктора філософії, захист дисертації має відбутися цього року. Усю стипендію перераховує на потреби ЗСУ. Паралельно викладає на кафедрі екології Полтавського державного аграрного університету. А ще у рідних Пасічниках дипломований агроном Максим Горобець займається насінництвом — вирощує ячмінь, пшеницю, сою. Клієнти задоволені, адже агроном обирає лише перевірені сорти, високоврожайні, стійкі до стресових умов. До речі, війна застала молодого агронома якраз посеред пшеничного поля.

«Ми рано-вранці поїхали в поле. Я ще не знав тоді, що о 4 ранку розпочалася війна, — розповідає Максим Горобець. — Підживлювали пшеницю, коли почув глухі такі хлопки. Не знав, що це впали ракети на міргородський аеродром. Коли дізналися про все, написав у нашу групу в Фейсбукі «Пасічники починаються з тебе», адміністратором якої я є. Провели невеличкі збори і вирішили на базі нашого клубу знову створювати волонтерський штаб. Звісно, підпорядковуємося ми Євгенії Канівець-Тітків, вона над нами головна. Заручилися підтримкою нашого старости Валерія Міщенка, разом із Оленою Коп'як зібрали команду і почали збирати гуманітарну допомогу. Робили закупа всім селом, щоб допомогти військовим».

Як усією громадою цигарки набивали і капусту квасили

Коли потребу в продуктах закрили, у Пасічниках вирішили виготовляти... цигарки для військових. Бо ціни на тютюнові вироби зараз добряче кусаються. Максим розповідає, як вийшли на волонтерів, котрі привезли до Пасічників з Полтави гільзи для набивання сигарет і фабричний тютюн. У селі є дві електромашинки, які й набивали гільзи тютюном. Коли фабричний тютюн закінчився і справа дійшла до домашнього самосаду (а його несли й місцеві мешканці, і з інших громад доправляли), цигарки набивали вручну усім миром — і жінки, і чоловіки, і діти, й курці й ті, хто в житті ніколи не палив. Кількадесят тисяч сигарет передали бійцям тероборони та військовим.

Потім у Пасічниках почали квасити капусту. Зараз такий період, що минулорічна капуста починає підгнивати, навіть якщо її зберігати у глибокому й холодному льосі. Вихід один — квасити з моквою. От і місцеві волонтери вирішили цей стратегічний продукт перетворити на мультівітамінну бомбу. Капусту зносили зі всього села, щоб овочі не пропали. Переробили вже під два центнери капусти. Щоправда, у другій партії привезених овочів було більше моркви, ніж капусти. Та ми ж говоримо про хазяйновитих земляків: з моркви, що лишилися, зробили смачнезну моркву по-корейськи. «Тільки салат робили холодним методом, — розповідає Максим Горобець. — Бо кип'ятити олію немає часу: потрібно працювати швидко і якомога швидше передавати продукцію. Тим більше, що маємо справу з весняним авітамінозом, думаємо не про себе, а про солдатів, про Україну і перемогу, яка обов'язково буде за нами».

«Ми щиро обігриваємо громадою тих, хто вирвався з пекла війни»

Зараз волонтери допомагають біженцям, які оселилися в Пасічниках. Максим Горобець розповідає, що таких 5 родин, у кожній — до 6 осіб. Йдеться про сім'ї з Харкова, Слов'янська та Луганська. Для них місцева команда небайдужих шукала будинки, придатні для проживання, бо чимало таких, що стояли тривалий час порожні без господарів. Подвір'я та помешкання прибрали, де



необхідно було — зробили невеликий ремонт. Підключили опалення, Інтернет, телебачення, забезпечили дровами, продуктами. Війна згуртувала ще більше мешканців й до того дружніх Пасічників, жоден мешканець не лишився осторонь чужої біди. Максим розповідає, що земляки несуть до клубу консервацію і все, що вирощене в селянських господарях — від молока до яєць і м'яса. Всі ці продукти розподіляються між родинами біженців. При потребі Максим підвозить їх додому.

Молодий чоловік зізнається, що було дещо складно психологічно заспокоїти українців, які втікали в Пасічники від війни, розрадити їх при зустрічі, бо ніколи в житті не бачив стільки страху в очах людей. «Був випадок, коли чекали сумчан, а ті потрапили під обстріл у зеленому коридорі, до нас дісталися вже майже о третій ночі, — розповідає Максим. — Ми всі не спали, чекали, зносили провізію в будинок. Забезпечили всім — подушками, ковдрами, постільною білизною. Коли приїхала родина, на них чекав гарячий суп, наші жінки наліпили й наварили вареників. Люди були розчулені такою зустріччю. А ми щиро обігриваємо громадою тих, хто вирвався з пекла війни».

Говоримо з Максимом про історії з так би мовити «невдячними біженцями», які активно ширять у соцмережах деякі користувачі. Чоловік зауважує, що таких не зустрічав. У Пасічниках мешкають звичайні родини, які шашликів не вимагають. Навпаки, у затишному й мальовничому селі їм подобається все і люди насамперед, дехто вже зацінив зону відпочинку, милувався на лебедів, що прилетіли до

Пасічників. Приходили й до волонтерського штабу, пропонували свою допомогу. Натомість місцеві радять відпочити і відійти від обстрілів. Та коли буде потреба, обов'язково скористаються запропонованою допомогою. Максим Горобець зауважує, що родини, які втекли від війни в Пасічники навпаки телефонують своїм рідним і запрошують до себе в село: хоч і буде у будинку тісенько, та головне, що всі разом і в безпеці. Дехто з переселенців починає обживатися у мирних і гостинних Пасічниках, тому прохають місцевих мешканців допомогти із насінням та посадковою картоплею — вже планують садити тут город.

«Ми ж і про соціально незахищені верстви земляків також турбуємося. Разом з Віталієм Івановичем організувалися й постачаємо із Решетилівки самотнім пенсіонерам соціальний хліб по 11 гривень та 15 гривень за буханець. Привозимо його до будинку культури, а тим, кому складно самотійно пересуватися, доставляємо додому», — розповідає Максим Горобець. Зауважує, що насправді волонтерство — це вміння комунікувати з людьми. Не приховує того факту, що команда втомлена, але всі тримаються й щодня продовжують таку складну, але потрібну роботу. «Хотів би подякувати усій нашій потужній команді волонтерів — Олені Коп'як, Ростиславу Коп'як, Альоні Коломієць, Сергію Тернієвському, Наталії Мансуєвій, Івану Тернієвському, Вазіру Гізатулліну, Василю Ярмолі, Миколі Симбраку, Михайлу Сеньку, нашій громаді й старості Валерію Міщенку. Бо наша сила — у наших людях і в єднанні!»

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продам 2-кімнатну квартиру, 1 поверх, інд. опалення, 43 м², Решетилівка. Тел. 068-887-59-38

■ Продається з/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок. Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

■ Надам дві ділянки разом або окремо. Добротний буд. 60 м² в центрі с. Жовтнєве, Решетилівського р-ну, та з/д 40 с. в г. Підгорянка, є газ, старі будівлі, асфальт до будинку. Ціна договірна. Тел. 095-354-32-85

ЖИВНІСТЬ

■ Куплю кнура на м'ясо. Тел. 095-914-64-97

■ Куплю теля. Тел. 063-849-93-40

■ Продам нутрії-самці 11 міс. і 7 міс., самочки 7 міс. ж/в. 80 грн за кг. Тел. 066-809-45-78

РІЗНЕ

■ Продам механічний будильник, радіоприймач (рад. часів), телефон. апарат. Тел. 095-501-10-47

■ Продам соковарку з нержавіючої сталі на 8 л., нова. Тел. 050-989-05-02

■ Продам сіно лугове в райцентрі. Тел. 095-828-64-56

■ Продам масляний радіатор (обігрівач) «Скарлет», 7 секцій, новий. Тел. 050-989-05-02

■ Продам нові кирзові ботинки, 43 р. Тел. 095-828-64-56

■ Продам сукно, корич., шир. 1,40, довж. 2,80, ц. 350 грн. Тел. 050-989-05-02

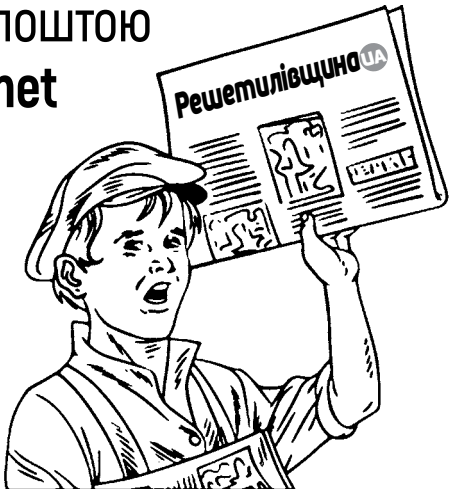
■ Запрошую порядного чоловіка до 70 років. Спокійного вдівця, який згодний на переїзд. Тел. 095-60-15-853

■ Плету троси будь якої складності. Грицак Володимир Іванович. Село Капустяни, вулиця Шевченко, 16А. Тел. 050-92-55-256

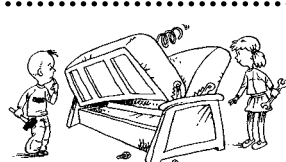
■ Продам цибулю. Кушівка, велика голландської селекції, чиста, в сітках по 17 та 20 кг. Можна в роздріб! Є і на посадку біла та кримська. Село Лобачі! Тел. 099-062-48-93, 050-98-31-891

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою
resh_ua@ukr.net

та за номером телефону
050-675-07-36



Вироби з металу
Гаряча та холодна ковanka. Вигорвлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41



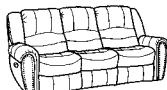
Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57



Магазин «ШАХ»



Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66



ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сепрій

Супутникові антени.
Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77



Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Про факти підвищення цін жителі Решетилівської громади можуть інформувати робочу групу за телефоном **066-594-54-94**

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Пн-Пт- 10.00-16.00
Сб- 10.00-13.00
Нд- вихідний

Передплата на 1000€ від «ЄПідтримка»

Як отримати 1000€ за вакцинацію та використати їх для передплати періодики? Покрокова інструкція.

3 7 лютого 2022 року отриману 1000€ державної допомоги вакциновані від COVID-19 українці тепер зможуть витратити на передплату періодичних видань. Це чудова новина, адже саме друковані ЗМІ є джерелом інформації та каналом комунікації, виступають як форум, що сприяє соціальній взаємодії та спілкуванню, своєрідним вікном у світ нового. Їх традиційна роль постійно зростає.

У нас широкий вибір цікавих видань – це понад 3500 індексів. Серед переліку різні популярні видання, місцева преса, періодика для дітей, тематичні видання, довідники, каталоги, тощо.

Скористатися 1000€ за вакцинацію, щоб передплатити дуже просто.

Це можна зробити на сайті Укрпошти, через сервіс «онлайн передплата».

Для оформлення замовлення необхідно зробити 4 простих кроки:

Крок 1. Зайдіть на <https://peredplata.ukrposhta.ua/> та оберіть необхідне видання. Знайти видання можна за назвою, передплатним індексом, тематикою.

Крок 2. Вкажіть період, упродовж якого хочете отримувати видання.

Крок 3. Оформте замовлення, вказавши поштову адресу доставки, ПІБ замовника, номер телефону, e-mail, а також зазначте спосіб оплати картки – «ЄПідтримка» чи Visa/Mastercard

Крок 4. Зазначте реквізити карти «ЄПідтримка» та проведіть оплату, натиснувши «Оплатити». Якщо Ви ще не отримали картку «ЄПідтримка» це можна зробити наступним чином:

Відкрийте віртуальну або пластикову картку «ЄПідтримка»

На даний момент зробити це можна в таких банках: Монобанк, Альфа-банк, Укргазбанк, А-банк, Ощадбанк, Приватбанк, Райффайзен Банк, Банк Восток, izibank.

Якщо у вас вже є рахунок в котромусь із вищезазначених банків, процес займе декілька хвилин. Просто зайдіть в банківський мобільний додаток (не забудьте перед цим його оновити) і знайдіть послугу відкриття картки «ЄПідтримка». Подайте заявку – і віртуальна картка з'явиться у додатку.

Якщо ж ви не є клієнтом цих банків, рекомендуємо сходити до відділення банку або ж відкрити рахунок дистанційно, якщо банк дає таку можливість. Щодо пластикової картки «ЄПідтримка», то зараз її можна відкрити в Монобанк (замовити онлайн з доставкою до Нової пошти), А-банк (у будь-якому відділенні банку або дистанційно – у додатку АBank24) і Альфа-банк (з паспортом та ІПН звернутися до найближчого відділення банку або, якщо ви вже маєте віртуальну картку, замовити доставку через мобільний додаток).

2. Подайте заявку на отримання коштів у «Діа». Встановіть додаток «Діа» і згенеруйте сертифікат вакцинації, якщо раніше цього не зробили. Перейдіть в додатку у розділ «Послуги» і виберіть пункт «ЄПідтримка». Вкажіть банк, підтвердіть, що вам є 18 років – і протягом двох

днів гроші потраплять на ваш рахунок. 3. Виберіть видання на сервісі «онлайн передплата», оплатіть замовлення та насолоджуйтеся.

Оберіть видання на сайті Укрпошти згідно вищезазначеної інструкції. Вкажіть реквізити своєї картки ЄПідтримка та підтвердіть операцію. Готово! Самі бачите – нічого складного. Тож не бійтеся зв'язуватися з тисячею за вакцинацію – це все швидко і дуже просто. Замовляйте улюблені періодичні видання!

Більш детальна інформація на сайті <https://e-aid.diiia.gov.ua/>

Найпоширеніші запитання, що виникають у передплатників

Що можна передплатити на 1000€?

Ми пропонуємо дуже широкий асортимент періодичної преси на різний смак – газети, журнали, довідники, енциклопедії тощо як загальнодержавні, так і місцеві видання. Також можна обрати видання по передплатному індексу, за назвою або тематикою. З нагоди Дня народження Укрпошти можна передплатити акційні видання за зниженими цінами до 20% на обрані видання.

Які видання та на який термін можна передплатити на 1000€?

Ви можете оформити передплату з поточних місяців 2022 року на будь-які видання на ваше уподобання, термін передплати від одного та більше місяців у рамках наявних коштів на картці «ЄПідтримка».

В який термін можна витратити кошти з картки «ЄПідтримка»?

На витрату 1000€ є чотири місяці з моменту зарахування коштів на картку «ЄПідтримка». Якщо через 4 місяці від дня отримання коштів на картці залишаються невитрачені кошти, вони повернуться до державного бюджету. Тож не зволькайте і встигніть витратити всі виділені кошти на цікаві видання.

Чи можна витратити кошти у декілька платежів, а не всі одразу?

Так. Можна оформити декілька замовлень в рамках доступного залишку коштів на картці «ЄПідтримка», щоб вкластися у термін 4 місяці з моменту зарахування коштів на картку. Ліміт за оплатою періодичних видань картою «ЄПідтримка» дорівнює сумі коштів на ній, тобто можна обрати будь-яке улюблене видання вартістю до 1000 грн.

Як діяти, якщо сума до сплати понад 1000€?

Наразі доплатити з інших коштів за таке замовлення не можливо. Але ви можете розділити обрані періодичні видання на два замовлення, щоб одне з них відповідало сумі коштів на картці «ЄПідтримка».

Чи можна оплатити замовлення картою «ЄПідтримка» при оформленні передплати у будь-якому поштовому відділенні?

Ні, поки що це не можливо. Оплату слід здійснити на нашому сайті, одразу при оформленні онлайн замовлення на передплату. Найближчим часом клієнти матимуть таку можливість.

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Прийом купонів здійснюється у пункті продажу газет за адресою:
вул. Покровська, 1 (Універмаг, 1 поверх).

ПОРАДИ



15 кроків до гарного врожаю: вирощуємо здорову розсаду помідорів

Війна війною, а в права вступає вже справжня, а не календарна весна й українці починають перейматися традиційним для цієї пори питанням: що і де будемо вирощувати на городі. І помідори на цьому городі будуть обов'язково — без них же український борщ не зварити. Якщо ви розраховуєте на тепличну розсаду на продаж, бо хтось колись сказав, що у квартирі чи у приватному будинку на підвіконні хорошу розсаду помідорів не виростиш, не вірте байкам. Кінець березня — якраз саме той час, аби посіяти помідори на розсаду вдома, аби розсада не переросла перед висадкою у відкритий ґрунт. Заодно зекономите кошти, бо невідомо, скільки те все добро коштуватиме, та й буде час зайняти руки й голову клопатами, а не переглядати постійно новини.

Сонечко за вікном якраз починає добре припікати, тож додаткове підсвічуваннями забороненими з міркувань світломаскування синіми лампами не потрібне. Тож пропонуємо практичні і прості поради, які допоможуть вам не тільки отримати відмінну розсаду помідорів, а й зрозуміти — чому вона виходить така гарна. А значить — ви завжди зможете повторити успішний досвід.

Ґрунт. Субстрат має бути легким повітряно-вологонепроникним, розсипчастим, з кислотністю pH 5,5–6,5. Важкі чорноземи і щільні суглинки в жодному разі не підходять для розсади томатів. Їх потрібно змішувати з торфом, піском, дерновою землею, щоб зробити субстрат легшим. Щоб уникнути «чорної ніжки» та інших хвороб розсади, можна

виставити землю на мороз або прожарити в духовці. Але надійніший і сучасніший спосіб — скористатися спеціальними фунгіцидами чи біопрепаратами за кілька днів до посіву.

У чому вирощувати? Може, це не дуже й екологічно, але досвідчені городники радять вирощувати розсаду у пластикових стаканчиках. Тут багато плюсів. Важливий момент: обов'язково зробіть дренажні отвори в дні стаканчиків, щоб був стік зайвої води. Це зручно робити шилом, пробивайте відразу стопку з декількох стаканчиків, ближче до стінок. Насіння, куплене в неперевереному місці, з рук у любителів, самозбір — потрібно попередньо знезаразити. Це можна зробити за допомогою спеціальних протруйників, фунгіцидів або міцного розчину марганцівки (витримаєте в ньому насіння кілька хвилин і промийте).

Крок 1. Насипаємо землю в стаканчик. Беремо пластиковий стаканчик, в якому ми зробили дренажні отвори, і насипаємо в нього землі на 3/4 висоти. Постукайте дном стаканчика по столу — земля злегка ущільниться і займе 2/3 висоти.

Крок 2. Робимо поглиблення в землі. Тильною стороною олівця, робимо поглиблення в землі — місце для насіння. Можете робити 2–3 лунки, щоб посіяти кілька насінин із запасом. Зайві можна відщипнути або відсадити. Глибина лунки — 7–10 мм. Краще зробити позначку на олівці, щоб все лунки були однакової глибини — тоді ви отримаєте дружні і одночасні сходи.

Крок 3. Загортаємо посіви. Стаканчик — м'який, тому дуже

просто обжати його пальцями по верхній лінії ґрунту — ось наше насіння і загорнуте.

Крок 4. Поливаємо посіви. Важливо: поливайте тоненькою цівкою, щоб не розмити поверхню ґрунту, вода має розтікатися. І обов'язково теплою водою, кімнатної температури або трохи тепліше приблизно +20°C...+30°C. Холодною водою поливати не можна. Воду приготуйте заздалегідь, водопровідний — дайте відстоятися не менше доби. Краще використовувати м'яку воду з фільтра або природного джерела.

Крок 5. Накриваємо посіви плівкою. Ставимо стаканчики в пластикові або інші ящики (на дно постеліть папір і / або плівку). Накриваємо посіви склом або просто кульком — для збереження вологості.

Крок 6. Ставимо посіви в тепле місце. На стадії проростання, насінню томатів світло не потрібне, а ось тепло — необхідне. Тому сміливо ставте ваші помідорчики вище — на шафу в кімнаті або кухні. Оптимальна температура для появи сходів томатів — +23°C...+25°C.

Крок 7. Провітрюємо посіви, стежимо за вологістю ґрунту. Кожен день знімаємо плівку, струшуємо з неї конденсат. Даємо землі подихати кілька хвилин. Ґрунт має бути весь час помірно вологим, якщо потрібно — акуратно поливаємо всю поверхню землі. Зручно це робити за допомогою пульверизатора.

Крок 8. Стежимо за сходами. На цьому етапі будьте уважні. Сходи можуть з'являтися за 4–6 днів. Дуже постарайтеся не пропустити, коли з'являться перші петельки сходів. Інакше, сіянці можуть сильно витягнутися, а це не бажано. В ідеалі,

СТРАВА ТИЖНЯ

Квашена капуста

На 3 літрову банку: 2,5 кг капусти, 1 морква, 2 ст. ложки солі

Пропонуємо приготувати справжній український суперфуд всього з трьох інгредієнтів, котрий дуже актуальний в умовах весняного авітамінозу. До того ж, квашена капуста слугує важливим інгредієнтом у багатьох смачних стравах. Про них — у наступних випусках.

Капусту помийте, за необхідності зніміть з них верхнє листя. Пошаткуйте на тертці або поріжте тонкими смужками за допомогою звичайного кухонного ножа. Порізану капусту розкладіть на поверхні столу, додайте натерту на тертці 1 морквину та сіль у розрахунку 2 столові ложки (без гірки) на трилітрову банку капусти.

Перемішайте все руками, але не віджимайте — саме



це важливо, якщо ви любите хрумку капусту. Щільно і по вінця набивайте суміш у банку.

Залишайте ферментуватися у теплому місці. За день-два капуста пустить сік, тому варто під банку поставити глибоку миску чи тарілку. Не лякайтеся, якщо на цьому етапі у приміщенні ви відчуєте не надто приємний аромат. Він згодом зникне.

За три доби капуста буде готова. Насолоджуватися її смаком, як і незаперечною користю, можна буде у якості гарніру до картопляного пюре чи м'ясних страв, насамперед з птиці. Радимо вживати з кільцями цибулі чи зеленню та нерафінованою соняшниковою олією або гарбузовою. Можна додати до страви насіння укропу, кмину чи ягід ялівцю.

кожну «петельку» потрібно негайно поставити на добре освітлене місце. Якщо вам нема коли займатися кожною рослиною окремо, після появи перших сходів — виставляйте на підвіконня весь ящик.

Крок 9. Температура повітря та Правильний полив сходів.

Після того як з'явилися сходи — поливайте їх дуже помірно. Звичайно, не пересушуйте, але перезволоження не допускайте. Це загрожує загибеллю сіянців. Температура вирощування має бути не нижче +15°C і не вище +22°C.

Крок 10. Повертаємо рослини до світла. Раз на день розвертайте ящики з розсадою по відношенню до вікна на 180°. Якщо їх не повертати періодично — отримаєте однобокий розвиток розсади.

Крок 11. Вносимо підживлення. Коли рослина розгортає 2–3 справжній листочки, можна починати давати підживлення. Радимо водорозчинні комплексні мінеральні добрива Зелений Гай АКВА Помідор або Зелений Гай АКВА Універсал. Розведіть їх в 5–7 разів менше рекомендованої концентрації і поливайте рослини у міру підсихання ґрунту. Краще давати весь час мікро-дози, ніж разово — ударні. Якщо ви купили професійний спеціальний ґрунт для розсади, то він містить всі необхідні мікроелементи, підживлення починайте не раніше, ніж через місяць від сходів.

Крок 12. Якщо не все насіння зійшло. Пам'ятаєте, ми сіяли насіння в 2–3 лунки. Тепер ви можете відсадити зайві сходи в ті стакани, в яких насіння не зійшло.

Крок 13. Допомогаємо рослині наростити потужну кореневу систему.

Спочатку, ми насипали землю в стакани так, щоб вона займала не більше 2/3 висоти. Якщо ваша розсада кремезна і не витягнулася від нестачі світла — просто досипте субстрат до верху стаканчика, залишивши лише 5 мм висоти для поливу. На цьому етапі давайте підживлення із переважанням калію і фосфору. До цього часу сім'ядольне листя може вже відпасти само. Але якщо воно потрапляє під ґрунт — відщипніть його.

Крок 14. Затемнення і полив дорослої розсади. Дорослу розсаду потрібно буде поливати двічі в день. Адже рослина вже велика, а сонце в цей час вже добре припікає. Якщо потрібно, закріпіть на склі листи офісного білого паперу, він розвіє прямі сонячні промені. Якщо розсада «повісила вуха» — не лякайтеся, а рясно полийте рослини.

Крок 15. За 10 днів до висадки — починаємо загартовуючи процедури.

У перші дні — виносьте розсаду на відкрите сонце на 1–2 години. Ставте перед відкритим вікном — щоб рослини звикали до ультрафіолету, адже віконне скло його не пропускає. Поступово доведіть час перебування до повного світлового дня. Так само рослини будуть звикати і до вітру і знижених температур. Перед самою посадкою, рослини вже мають і ночувати на балконі або біля відкритого вікна.

Гарного врожаю!

Олександр СТЕПАНЕНКО

